

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205436
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816205436.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, p r o t i žalovanej: R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, XXX XX L., o zaplatenie 636,29 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3Csp/32/2016-122 zo dňa 18.04.2018 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby žalobcu čo do zvyšku.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu 1.inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 636,29,- Eur a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobu žalobcu, čo do zvyšku zamietol. III. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súdu prvej inštancie ust. § 497, § 708 ods.1 a § 710 Obchodného zákonníka, ust. § 52 ods.1 až 4, § 53 ods.1,2, 3 a 5, § 54 ods.1,2, § 39 a § 40 Občianskeho zákonníka, ust. § 1 ods.2, § 2 ods.1 písm.a/, b/, § 9 ods.1 a 2, § 10 ods.1 a § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (14.05.2013).

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobca a žalovaná dňa 14.05.2013 uzavreli Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Na základe zmluvy sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovanú bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Zároveň bolo vo formulárovom tlačive zaškrtnuté políčko „Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty“ s denným limitom 1.000,- Eur.

4. Do nepodpísaných obchodných podmienok nemôže byť zahrnuté také zmluvné dojednanie, pri ktorom zákon výslovne vyžaduje písomnú formu (napríklad § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Podmienkou platnosti písomného právneho úkonu je totiž podpis konajúcej osoby, inak nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Súdna prax (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2 Cdo 245/2010) v týchto prípadoch zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.

5. Pokiaľ ide o samotný charakter povoleného prečerpania, z bodu 8 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.07.2016 je zrejmé, banka môže kedykoľvek prehodnotiť výšku limitu a bez uvedenia dôvodu limit znížiť. Zníženie limitu oznámi banka klientovi písomne najneskôr 7 dní pred nadobudnutím platnosti novej výšky limitu. Povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú. Klient môže vypovedať poskytnutie povoleného prečerpania najneskôr do prvého čerpania peňažných prostriedkov. Vypoveď musí byť písomná a musí byť doručená banke.

6. Uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie nepovažoval za spornú, nakoľko aj žalobca v písomnom vyjadrení potvrdil, že za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpania na hodnotu 0,- Eur. Ako je zrejmé z predloženého výpisu z účtu žalovanej, žalobca znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na sumu 0,- Eur dňa 03.08.2015.

7. V zmysle § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie, musí obsahovať aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Z predloženého formulárového dokumentu podpísaného žalovanou dňa 14.5.2013 je zrejmé, že neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. S absenciou uvedenej náležitosti spája zákon o spotrebiteľských úveroch v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 11 ods. 1 písm. c) ten následok, že sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Zároveň je takýto následok spojený aj s absenciou výšky poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť podľa § 10 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenú náležitosť formulárový dokument zo dňa 14.05.2013 takisto neobsahuje.

11. Vyššie uvedené skutočnosti neobsahuje ani Zmluva o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 02.06.2014, ktorou banka zriadila klientovi (žalovanej) povolené prečerpanie do výšky limitu 500,- Eur.

12. Súd nemôže akceptovať uvedenie týchto náležitostí iba v rámci obchodných podmienok, sadzobníka, prípadne vývesiek banky, nakoľko takéto dojednanie nespĺňa kritérium písomného uzavretia zmluvy, ako bolo uvedené vyššie a nejedná sa preto o platné dojednanie uvedených náležitostí. Možnosť, že by akákoľvek povinná náležitosť spotrebiteľskej zmluvy bola uvedená iba v obchodných podmienkach, sadzobníku, výveskách banky ako vo vedľajších dokumentoch k zmluve a nie priamo v zmluve, zákon nepredpokladá.

13. Na základe uvedeného súd považoval predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi tak vznikol iba nárok na vrátenie istiny úveru bez úrokov a poplatkov.

14. Z predložených výpisov z účtu žalovanej v spojení s písomnou špecifikáciou žalobcu vyplynulo, že žalovaná jednotlivými výbermi vyčerpala sumu 8.868,97 Eur a zároveň žalobcovi uhradila sumu 8.232,68 Eur. Žalovanej tak ostáva uhradiť ešte sumu 636,29 Eur. V uvedenej časti považoval súd žalobu žalobcu za dôvodnú a žalovanú zaviazal na povinnosť uhradiť žalobcovi predmetnú sumu.

15. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zaplatenie 28 % ročného úroku od 09.12.2015 do zaplatenia.

16. Pokiaľ ustanovenia zmluvy o bežnom účte vrátane všeobecných obchodných podmienok napriek odstúpeniu od zmluvy zachovávajú práva dodávateľa požadovať od spotrebiteľa úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 28 % ročne, ide o nevýhodnejšiu právnu úpravu oproti úprave v zmysle ust. § 48 v spojení s ust. § 457 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu ide preto pre rozpor s ust. § 54 Občianskeho zákonníka o neplatné právne dojednania s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka, preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

17. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 251, § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Konštatoval, že z pôvodne uplatnenej sumy 636,29 Eur +

28 % úrok od 09.12.2015 v sume 420,75 Eur (vyčíslený ku dňu vyhlásenia rozsudku), žalobcovi bolo priznaných 636,29 Eur. Žalobcov úspech tak predstavoval 60 % a neúspech 40 %. Žalobcovi tak po odrátaní jeho neúspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 % (60 % - 20% = 40 %), pričom uvedenú náhradu mu súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

18. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca a to proti výroku II., ktorým súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol a proti výroku III. čo do priznania nároku na náhradu trov konania v rozsahu 20 % žalobcovi od žalovanej. K názoru súdu, že zmluvy z 14.05.2013 ani z 02.06.2014 neobsahujú úrokovú sadzbu úveru, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca uviedol, že zmluva o účte neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe úveru, nakoľko na základe danej zmluvy žalobca žalovanému žiadny úver neposkytol. Úroková sadzba logicky nie je a ani nemôže byť náležitou zmluvy o účte. Zmluva o povolenom prečerpaní obsahuje údaj o úrokovej sadzbe úveru a to 19,9 % v bode 1 zmluvy. Tvrdenie súdu, že daný údaj neobsahuje je nepravdivé a v rozpore s vykonaným dokazovaním oboznámením sa so zmluvami. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že daný úver sa v žiadnom prípade nemôže považovať za bezúročný a bez poplatkov. K názoru súdu, že právo dodávateľa požadovať od spotrebiteľa úrok 28 % pri nepovolenom prečerpaní napriek odstúpeniu od zmluvy je nevýhodnejším ustanovením oproti úprave v zmysle § 48 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka, a preto ide o rozpor s § 54 Občianskeho zákonníka a poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie je neplatné, žalobca tiež rozporoval. Konštatoval, že žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. f/ a v § 18. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený, teda uplatnený nárok na úrok pri prekročení nemôže byť v rozpore so zákonom. Ohľadom nároku na úrok 28 % ročne žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018, z ktorého citoval. Záver tohto súdu vyznel tak, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutého debetného úroku za podmienok, na akých sa na jeho platení vo VOP so žalovaným dohodol. Spôsob určenia výšky úrokovej sadzby bol zmluvnými stranami dohodnutý v bode 3.7 VOP tak, že zostatok bežného účtu úročí banka aktuálnou úrokovou sadzbou, pretože úroková sadzba je pohyblivá a vychádza z referenčnej úrokovej sadzby, ktorou je úroková sadzba banky pre depozitné produkty. K rozhodnutiu o trovách konania žalobca uviedol, že súd pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď neprihliadal iba na žalovanú istinu. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnava sp.zn. 10CoPr/2/2016 z 27.07.2016, uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008, uznesenie Krajského súdu Bratislava sp.zn. 5Co/86/2017 z 28.04.2017, zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre a to uznesenie sp.zn. 12Co/145/2017 zo dňa 27.03.2018, v ktorom uviedol, že pri posudzovaní dôvodnosti podaného odvolania odvolací súd urobil záver, že v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. možno považovať takýto výsledok konania, v ktorom bola žalobcovi priznaná celá výška istiny, za úspech žalobcu v konaní, a z toho dôvodu úspešnému žalobcovi patrí náhrada trov konania podľa uvedeného ustanovenia. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ a f/ C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

19. Odvolanie bolo doručené na vyjadrenie žalovanej, táto vyjadrenie nezaslala.

20. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby žalobcu čo do zvyšku a vo výroku o trovách konania a zistil, že odvolanie žalobcu čo do zamietnutia žaloby čo do zvyšku nie je dôvodné a čo do výroku o trovách konania dôvodné je.

21. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia 636,29 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 636,29 Eur od 09.12.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Sumu 639,29 Eur požadoval žalobca z dôvodu nepovoleného prečerpania účtu, keď žalobca zatvoril účet u žalovaného č. T., o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Žalobca pred zatvorením účtov vykonal dňom 08. 12. 2015 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkových účet. Žalobca zároveň žiadal priznať 28 % úrok ročne zo sumy 636,29 Eur od 09. 12. 2015, teda v deň potom, čo vykonal internú účtovnú transakciu. Konštatoval, že po dobu

nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ide o úrokovú sadzbu platnú od 01. 7. 2012 a to až do vyplatenia celej pohľadávky. Žalobca špecifikoval žalované sumy svojím podaním zo dňa 13. 02. 2018, keď čo do úrokov uviedol, že sadzba úroku 19,9 % ročne je platná počas povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní bod 1 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní bod 8.8 a sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 účinné ku dňu zníženia limitu na 0,- Eur v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a splní s ustanoveniami zákona číslo 129/2010 Z.z. a spotrebiteľských úveroch § 2 písm.f/ a § 18. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu záležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvalom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na webstránke a to nielen aktuálne vývesky, ale aj historické a má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovej stránke žalobcu a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia.

22. Odvolací súd zaoberajúc sa predmetom odvolania čo do zamietnutia žaloby žalobcu čo do zvyšku, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí nároku žalobcu na úrok vo výške 28 % ročne je správne. Odvolací súd však poukazuje aj na iné právne dôvody ako uviedol súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie si uplatnil dlžnú istinu vo výške 636,29 Eur z dôvodu nepovoleného prečerpania účtu žalovanou. Zároveň si však v súlade so znením VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb okrem istiny pohľadávky vo výške 636,29 Eur ako nepovolené prečerpanie účtu si uplatnil aj úrok vo výške 28 % p.a. úroková sadzba platná od 01.07.2012 a to až do vyplatenia celej pohľadávky. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený úrok vo výške 28 % ročne nebol medzi stranami sporu vôbec dohodnutý. Z doteraz vykonaných dôkazov výška úroku pri nepovolenom prečerpaní finančných prostriedkov na účte nevyplýva zo žiadneho žalobcom predloženého dôkazu. Dôkazné bremeno, že úrok z nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov medzi stranami sporu bol dohodnutý, resp. že žalobca o tejto výške žalovaného upovedomil je na žalobcovi, ktorý nárokovanú výšku 28 % musí jednoznačne preukázať. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalobca si so žalovaným v zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb úrok pre prípad prečerpania účtu nedohodol. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 02.06.2014 vyplýva, že banka zriadila klientovi povolené prečerpania do výšky limitu p.p. 500,- Eur na účte: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilná úroková sadzba je 19,9 % p.a. (bod 1.). V bode 3. je uvedené, že klient výrazne upozorňuje na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP. Prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z prekročenej časti limitu PP a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následne vymáhanie. Úrok vo výške 28 % pre prípad prečerpania účtu nevyplýva ani z európskych informácií o spotrebiteľskom úvere týkajúcich sa povolených prečerpaní, pretože tu v bode 3. v poslednom odseku je znova uvedené, že peňažné prostriedky čerpané nad výšku limitu povoleného prečerpania sú úročené úrokovou sadzbou 19,9 % p.a. a zároveň sankcionované úrokom z omeškania, ktorého aktuálna výška je 5 % p.a. V čase uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní na účte dňa 02.06.2014, pokiaľ ide o odkaz na všeobecné obchodné podmienky predložil žalobca do spisu všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 20.05.2014. V bode 3.12 je udelené nepovolené prečerpanie s odkazom na bod 8.8, pričom ani zo všeobecných obchodných podmienok úrok za nepovolené prečerpanie vo výške 28 % nevyplýva. Podľa názoru odvolacieho súdu je tu rozhodujúce dojednanie v zmluve o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 02.06.2014 bod 3., ktorý nekorešponduje s úrokovými sadzbami produktov, kde je uvedený aj úrok pri nepovolenom prečerpaní 28 % účinný od 20.05.2014, vrátane. Pokiaľ žalobca dohodol úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. z prekročenej časti limitu povoleného prečerpania nič mu nebránilo dohodnúť i úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu tak ako si ho uplatnil v tomto konaní. Konkrétna výška úroku teda nebola obsiahnutá v zmluve ani vo VOP, ale len v Sadzobníku, na ktorý ani zmluva neodkazovala a teda nemožno v žiadnom prípade tento Sadzobník považovať za súčasť zmluvy, teda úrok vo výške 28 % pri nepovolenom prečerpaní nebol súčasťou kontraktčného procesu. Žalovaná o ňom nemala vedomosť z obsahu zmluvy, ktorú podpisovala ani z obsahu VOP a nemožno mať za to, že by tento úrok bol ako podstatná náležitosť zmluvy o úvere dojednaný zmluvnými stranami. Preto odvolací súd konštatuje, že v predmetnej zmluve medzi stranami sporu nebol individuálne dohodnutý úrok pre prípad

nepovoleného prečerpania. Keďže nepovolené prečerpanie na osobnom účte neobsahovalo údaje o úrokoch a poplatkoch, ktorý by bol individuálne dojednaný, resp. by žalobca preukázal, že žalovaná sa s ním mala možnosť oboznámiť, nemožno ho preto v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere ani požadovať. Odvolací súd konštatuje ešte raz, že so žalovanou zo strany žalobcu neboli platne dojednané úroky v prípade nepovoleného prečerpania účtu.

23. Súd prvej inštancie uvedené skutočnosti zhrnul v bode 41., 42., 43., 44., 48., 49. a 50. odôvodnenia rozsudku. Zároveň v bode 54. hovorí o tom, že pri úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 28 % ročne ide o nevýhodnejšiu právnu úpravu oproti úprave uvedenej v zmysle ust. § 48 v zmysle s ust. § 457 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu ide preto o rozpor s ust. § 54 Občianskeho zákonníka a teda o neplatné právne dojednanie s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

24. Žalobca rozporuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ale predmetom odvolania je iba zamietnutie žaloby čo do nároku na zaplatenie 28 % ročného úroku od 09.12.2015 do zaplatenia. Vo zvyšku bolo žalobe vyhovené. Preto iba týmto nárokom sa odvolací súd zaoberal. Zároveň sa súd zaoberal i výrokom o trovách konania, pretože pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania okrem prípadov uvedených v ust. § 379 C.s.p., tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojim dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. Žalobca namieta konštatovanie súdu prvej inštancie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky čo do práva dodávateľa požadovať od spotrebiteľa úrok 28 % pri nepovolenom prečerpaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Košice 2 sp.zn. 36C/117/2013 zo dňa 29.11.2013 v skutkovo a právne obdobnej veci, keď tento súd vo výroku rozsudku určil zmluvnú podmienku uvedenú vo všeobecných podmienkach, v zmysle ktorej po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby obsiahnutý v Sadzobníku pre svoju neprijateľnú za absolútne neplatnú. S týmto názorom Okresného súdu Košice 2 sa odvolací súd plne stotožňuje. Jedná sa hlavne o to, že žalobca svoj nárok zdôvodnil práve znením bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok. O neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky, a.s. účinných od 01.03.2015 následne rozhodol aj Okresný súd Prešov vo veci č.k. 9C/113/2015-51 zo dňa 15.10.2015 a tento rozsudok potvrdil Krajský súd Prešove dňa 24.11.2016 č.k. 21Co/10/2016-72. Do rozhodnutia odvolacieho súdu bolo rovnako rozhodnuté aj o ďalších odvolacím súdom prejednávaných veciach.

25. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby žalobcu čo do zvyšku podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil ako vecne správny.

26. Žalobca podal odvolanie aj čo do výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentom žalobcu, že súd nesprávne zohľadnil úspech žalobcu v časti istiny a neúspech v časti úrokov z tejto istiny. Výpočet procesného úspechu, či neúspechu strany sporu so súdom osobitne kapitalizovaným úrokom od požadovaného úročenia do momentu rozhodnutia súdu nezodpovedá ustálenej judikatúre všeobecných súdov. Úroky sú príslušenstvom pohľadávky - istiny, pričom pokiaľ aj boli uplatnené tieto úroky ako príslušenstvo istiny, netvorí samostatný predmet sporu a nejde ani o spojenie viacerých samostatných vecí (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29.10.2015. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada. Preto sa odvolací súd nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie pri výpočte pomeru úspechu strán sporu, pokiaľ súd prvej inštancie výpočtami kapitalizoval žalobcom uplatnené príslušenstvo. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istiny bez príslušenstva, tak ako správne namieta žalobca vo svojom odvolaní. Žalobca nevyčíslil vo svojej žalobe úroky ako príslušenstvo pohľadávky. Preto tieto neboli uplatnené ako samostatný nárok (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008). Preto odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. v spojení s ust. § 391 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

27. Úlohou súdu prvej inštancie bude sa zaoberať trovami konania v zmysle názoru vyjadreného odvolacím súdom vyššie. Zároveň rozhodnúť i o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 C.s.p.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.